

16 maja 2021 r.
20/2021 (581)

Pożegnanie pełne nadziei...

Wniebowstąpienie Pana Jezusa dokonało się 40-tego dnia po Zmartwychwstaniu. Ewangelie bardzo lakonicznie wspominają to wydarzenie. Wprost tylko św. Marek w 16 rozdziale i św. Łukasz w 24 rozdziale wspominają o tym fakcie. Również Dzieje Apostolskie w 1 rozdziale opisują samo Wniebowstąpienie.

Co tak wyjątkowego jest w tym wydarzeniu, że doczekało się swojego szczególnego miejsca w kalendarzu

Liturgicznym Kościoła Katolickiego? Nie mamy uroczystości wskrzeszenia Łazarza, uzdrowienia trędowatego, rozmnożenia chleba czy nauczania w Świątyni, a to też dość istotne fakty z życia Jezusa.

W poszukiwaniu odpowiedzi na to pytanie, warto sięgnąć do 1 rozdziału Dziejów Apostolskich, gdzie podczas opisu uzupełnienia grona Dwunastu, czytamy: *Trzeba więc, aby jeden z tych, którzy towarzyszyli nam przez cały czas, kiedy Pan Jezus przebywał z nami, począwszy od chrztu Janowego aż do dnia, w którym został wzięty od nas do nieba, stał się razem z nami świadkiem Jego zmartwychwstania.* (Dz 1, 21-22) Miejsce Judasza zająć mógł tylko ten, który był przy Jezusie przez cały okres jego nauczania. Wydarzenie Wniebowstąpienia było więc znaczące, bo spinało wraz z chrztem w Jordanie okres publicznej działalności Jezusa. To w jakimś stopniu już tłumaczy nam ważność tej uroczystości.

Kolejne pytanie na jakie warto znaleźć odpowiedź, to pytanie o sens Chrystusowego odejścia z tego świata. Z 14 rozdziału Ewangelii Janowej możemy dowiedzieć się, że konieczne będzie odejście Jezusa, bo idzie przygotować nam miejsce w domu Ojca. Jest jeszcze zapowiedź zesłania Ducha Pocieszyciela, który ma towarzyszyć Uczniom i całemu Kościołowi, aż do powtórnego przyjścia Chrystusa na końcu czasów.

W tej perspektywie widać prawdziwy sens zakończenia ziemskiego etapu działalności Jezusa. Wniebowstąpienie staje się pożegnaniem z najbliższymi. Pożegnanie to jest jednak pełne nadziei na powtórne spotkanie. Żeby jednak to spotkanie mogło nastąpić Chrystus musi udać się do Ojca, aby przygotować wszystkim, którzy będą w Niego wierzyć miejsce w niebie, gdzie mamy nadzieję przebywać w Bogiem na wieki. Kościół żyje tą wiarą i już od pierwszych chwil swojego istnienia liczył, że to powtórne przyjście Chrystusa nastąpi bardzo szybko.

W tym klimacie rodzi się tęsknota za Mistrzem, nie tylko u samych Apostołów, ale u wszystkich, którzy dzięki ich świadectwu uwierzyli, że Jezus Chrystus jest Synem Bożym. Tęsknota za kimś bliskim, kimś kogo się kocha, wydaje się być czymś naturalnym. Łatwo ją zrozumieć patrząc na Apostołów, bo przecież spędzili z Nauczycielem przynajmniej trzy lata swojego życia. Kiedy jednak spojrzymy na tęsknotę tych, którzy uwierzyli dzięki ich wierze i wierze przekazywanej kolejnym pokoleniom, to taka tęsknota budzi swoisty zachwyt.

Kiedy jednak spróbujemy spojrzeć na swoją wiarę i swoje osobiste doświadczenia relacji z Jezusem Chrystusem - odkrywamy, że pragnienie spotkania twarzą w twarz z Jezusem zaczyna być czymś, czego także możemy oczekiwać. Jeśli u Apostołów pragnienie powtórnego spotkania z Jezusem było tęsknotą za tym co przecież znali, to u osób wierzących dziś to pragnienie może być jeszcze większe, bo napędzane ludzkimi oczekiwaniami.

Czy jednak dzisiejszy chrześcijanin naprawdę oczekuje na powtórne przyjście Chrystusa? A jeśli już, to czy czeka na nie z radością i nadzieją, czy może bardziej z lękiem? Im większa wiara - tym większa tęsknota. Bo tęskni się za tym, kto jest dla nas bliski, kogo się kocha.

Uroczystość Wniebowstąpienie Pańskiego, może stać się dla mnie okazją do refleksji nad kondycją mojej wiary. Jeśli czekam na Chrystusa z radością czy z lękiem - to dobrze, bo znaczy to, że wierzę. Lęk może mi pokazać, że jest w moim życiu jeszcze trochę do poprawienia w relacji do Boga czy bliźniego. Jeśli jednak nie ma we mnie jakiegoś szczególnego pragnienia spotkania z Mistrzem, to może oznaczać, że jest mi On obojętny. W takiej sytuacji, trzeba by spojrzeć na swoje życie i swoją wiarę w kontekście mojej znajomości Jezusa. Tęsknota pojawia się w relacji do tych których dobrze znamy i kochamy, a żeby kogoś pokochać, trzeba go najpierw dobrze poznać.

Codzienna modlitwa, systematyczna lektura Pisma Świętego, Eucharystia i regularne życie sakramentalne - to chyba najlepsze sposoby na wejście w głębszą relację z Bogiem i poznanie oraz pokochanie Tego, który za mnie oddał swoje życie.

Jezus spotykając się z uczniami po Zmartwychwstaniu, wiedział dobrze, że ich wiara była dość niestała. Wsłuchując się w Ewangelie ciągle słyszymy, że siedzieli zamknięci, przestraszeni. Przy każdym spotkaniu mówił im, aby się nie bali, byli pełni pokoju - to jednak nie było takie proste i oczywiste. Jako ludzie jesteśmy słabi i często strach dominuje w różnych aspektach naszego życia.

Od św. Jana dowiadujemy się, że Jezus będzie prosił Ojca, a innego Pocieszyciela da wam, aby z wami był na zawsze. (J 14, 16)

Jakie byłoby życie wspólnoty i poszczególnych jej członków, gdyby nie Duch Święty, którego Darami obdarzeni zostali wierzący? Patrząc na Uczniów, którzy przestraszeni chowali się za zamkniętymi drzwiami, widzimy, że napełnił ich odwagą i mądrością.

Człowiek sam z siebie, zazwyczaj bywa słaby. Kiedy Jezus był z Apostołami byli silni – obecnością Mistrza. Kiedy Jezusa przy nich zabrakło, odczuwali strach. Po Zesłaniu Ducha Świętego – na nowo wróciło w nich życie. Wniebowstąpienie stało się nie tylko zakończeniem ziemskiej działalności Jezusa, ale zarazem otwarciem bramy dla Ducha Świętego, który towarzyszy dziś także nam.

Warto więc abyśmy jak Uczniowie z nadzieją skierowali nasz wzrok ku niebu i z radością oczekiwali powtórnego przyjścia Jezusa Chrystusa. Mamy Ducha Świętego, który ciągle jest z nami i warto o tym pamiętać. Kiedy w naszym życiu pojawi się lęk czy strach, poprosić o odwagę i wiarę, które poprowadzą nas przez życie do radosnego spotkania ze Zbawicielem.

Ks. Piotr Ryba SDS, W naszej Rodzinie 5/2021

Ogłoszenia Duszpasterskie na Uroczystość Zesłania Ducha Świętego - 16 maja 2021 r.

1. W poniedziałek Msza św. w int. Członków Apostolatów modlitewnych naszej parafii a po Mszy św. Adoracja Najświętszego Sakramentu.
2. We wtorek wspomnienie św. Stanisława Papczyńskiego prezbitera.
3. W przyszłą niedzielę Uroczystość Zesłania Ducha Świętego, w naszej parafii rozpoczynamy w tym dniu 8 tydzień modlitw za powołanych do małżeństwa – Tak na Serio.
4. Zachęcamy do sięgnięcia po prasę katolicką. Poza Martyrią i Taborem pojawił się dziś Gość Niedzielny, poświęcony w części osobie założyciela Salwatorianów, bł. Franciszka Marii od Krzyża Jordana, którego beatyfikację przeżywaliśmy w dniu wczorajszym.

Do przyjęcia sakramentu małżeństwa przygotowują się:

Adrian Cieślik, kawaler, wyz. rz. – kat., zam. Giżycko,

Aneta Bielecka, panna, wyz. gr. – kat., zam. Giżycko, Zapowiedź II.

Jakub Ozorowski, kawaler, wyz. rz. – kat., zam. Wilkasy,

Dominika Dembek, panna, wyz. rz. – kat., zam. Olsztyn, Zapowiedź I.

Wierni, którzy wiedzą o przeszkodach uniemożliwiających zawarcie tych małżeństw, zobowiązani są w sumieniu poinformować o tym duszpasterzy.

Dziękujemy za składane dziś ofiary na budowę domu zakonnego. Taca w następną niedzielę przeznaczona będzie na potrzeby parafii.

Wszystkim Solenizantom i jubilatom składamy najlepsze życzenia zdrowia, radości, opieki Matki Bożej i błogosławieństwa Bożego.

Intencje Mszalne

16 – 23 maja 2021 r.

16 maja Uroczystość Wniebowstąpienia	
8 ⁰⁰	W int. ks. Radosława w 13 r. święceń kapłańskich o zdrowie, Boże bł. i potrzebne łaski w posłudze kapłańskiej.
10 ⁰⁰	Za śp. Waldemara Macieckiego, Genowefę i Józefa Kozłowskich o łaskę nieba.
11 ³⁰	Za śp. Jadwigę i Henryka oraz zmarłych z rodzin: Smeździk i Skurskich o łaskę nieba.
14 ⁰⁰	W Gorazdowie: Za śp. Jerzego Stachelek w 2 r. śm. o łaskę nieba.
18 ⁰⁰	Za sp. Andrzeja Krygier o łaskę nieba.
17 maja Poniedziałek	
18 ⁰⁰	1. W int. Apostolatów modlitewnych naszej parafii: Dzieła Nieustannej Nowenny Uczniów Jezusa, Kręgu Miłosierdzia, Margaretek i Żywego Różańca. 2. Za śp. Macieja o łaskę nieba.
18 maja Wtorek – św. Stanisława Papczyńskiego	
18 ⁰⁰	Za śp. Józefa Lemieszek w 30 dzień po śm. o łaskę nieba. Msza od uczestników pogrzebu.
19 maja Środa	
18 ⁰⁰	1. Za śp. Krystyny Peteja o łaskę nieba. 2. Za śp. Stanisława o łaskę nieba.
20 maja Czwartek	
18 ⁰⁰	1. Za śp. Lesława Kutnika z okazji ur. o łaskę nieba. 2. O urodzaje. Msza św. od mieszkańców Wron.
21 maja Piątek	
18 ⁰⁰	1. W int ks. Piotra w rocz. święceń kapłańskich o zdrowie, Boże bł. i opiekę MB. Msza św. od Członków Żywego Różańca. 2. O urodzaje. Msza św. od mieszkańców Wilkasek.
22 maja Sobota	
18 ⁰⁰	1. Za śp. Marię Mruk o łaskę nieba. 2. O urodzaje. Msza św. od mieszkańców Wronki.
23 maja Uroczystość Zesłania Ducha Świętego	
8 ⁰⁰	Za sp. Reginę Łydzińską z okazji Dnia Matki o łaskę nieba. Msza św. od Dzieci.
10 ⁰⁰	Za śp. Danuty Osieckiej w 1 r. śm. o łaskę nieba.
11 ³⁰	Int. w ramach TNS: za narzeczonych.
14 ⁰⁰	W Gorazdowie: Za zmarłych z rodzin: Rutkowskich i Pszczółkowskich oraz Przyjaciół o łaskę nieba.
18 ⁰⁰	Za śp. Bolesława Wislockiego w 30 dzień po śm. o łaskę nieba. Msza od mieszkańców Wronki.

Tak jak tylko miłość czyni Apostołami, tak też ona czyni świętymi.

Bł. O. Franciszek Jordan (DD III/23)

GAZETKA PARAFII ŚW. RAFAŁA KALINOWSKIEGO W WILKASACH

e-mail: redakcja.tabor@interia.pl

strona internetowa: www.parafiawilkasy.pl

www.facebook.com/ParafiaWilkasy